

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۲ جولای ۲۰۱۸

با ۱۲ قربانی به "غنی احمدزی" خیر مقدم گفته شد.

یکشنبه- ۱۰ سرطان ۱۳۹۷ - کابل:

الف- امروز "غنی احمدزی" به ولایت ننگرهار رفته، برای بار دوم سنگ تهادب شفاخانه ای را گذاشت، که سه سال قبل به وسیله وزیر صحت عامه گذاشته شده بود.

ب- در یک حمله انتحاری در حوزه اول شهر جلال آباد، یعنی مرکز ولایت ننگرهار در فاصله چند صد متری دفتر والی و چند کیلومتری گذاشتن سنگ تهادبی که "غنی احمدزی" به آنجا رفته بود، در اثر یک انفجار انتحاری ۱۲ هموطن مظلوم ما کشته و ۲۰ تن دیگر زخم برداشتند.

حال با اجازه مشترکاً به تحلیل این تقارن و همزمانی دو واقعه می پردازیم:

۱- شما هم در جریان قرار دارید که از گذشته های دور بدین طرف در اکثر کشور ها من جمله کشور عزیز ما افغانستان رسم بر آن بود و است که وقتی عزیزی از مسافرت بر می گشت، بیماری از بیمارستان بر می گشت، فردی از حادثه ای جان سالم نجات می یافت، شخصی زورمند و قابل احترام به محلی به مهمانی و بازدید می رفت، پهلوانی بعد از چندین برد دوباره به وطن بر می گشت، عروسی را به خانه می آوردند، و ... سر راه آن شخص به تناسب توانائی میزبانان از یک خروس گرفته تا یک و یا چند گاو و گوسفند به رسم اعزاز و اکرام سر می بریدند.

۲- گفته می شود که این رسم در گذشته های دور و در زمان حکمداران جبار و خون آشامی از قماش چنگیز ها، هلاکو ها، آتایا ها، آقا محمد خان قاجار ها، و امیر عبدالرحمان خان ها، با کشتن دشمنان فرمانروا و بریدن سردشمن و دشمنانش در مقدم آن سفاک و جلاد نیز وجود داشته که به مرور زمان به جای کشتن انسان چند حیوان مظلوم و بی خبر قرار گرفته است.

۳- تقارن زمانی بین مسافرت "غنی احمدزی" به جلال آباد و کشتن ۱۲ تن از مردم بیگناه مردم ما در پای وی، نشانگر آن است که قربانی کنندگان بسیار آگاهانه و هوشیارانه عمل کرده اند. آنها می دانستند که "غنی احمدزی" عجزه هزار دامادبست که از آغوش امپریالیسم آمده لذا نمی تواند تازه عروسی باشد سزوار سرخ نمودن پیش پایش با خون، آنها می دانستند که وی نه قهرمان است، نه رزمجو، نه بزرگ و قابل احترام، در نتیجه تنها چیزی که می ماند، این بود که وی یک قاتل بیرحم و سفاکیست که می خواهد وحدت و هماهنگی خلقهای کشور را در پیشگاه استعمار و ارتجاع قربانی نماید، اگر چنگیز ها جسم و جان انسانهای عصر شان را می گرفتند، او در تلاش است به علاوه گرفتن جان انسانهای

عصر خودش، با دامن زدن و ایجاد اختلافات قومی، مذهبی و زبانی، نسل های بعدی را نیز در مذبح استعمار، ارتجاع و استبداد سر ببرد، از این رو وی را سزاوار دانستند تا ۱۲ تن از دشمنانش را یعنی فرزندان خلق افغانستان را در مقدمش قربانی نموده تکه و پارچه نمایند.

۴- این ۱۲ تن دشمن "غنی احمدزی"، مردم افغانستان اند که با استعمارگران، اشغالگران و وطنفروشان دشمنی آشتی ناپذیر دارند، دشمنان این باند خیانت پیشه و میهنفروش مردم عادی سرزمین ماست که نمی خواهند وطن شان را به بیگانه ها بسپارند، نمی خواهند برادر کشی نمایند، نمی خواهند دست روی یک دیگر به بهانه های مذهب، زبان و یا قوم و نژاد بلند نمایند، به همین منظور حکم قتل آنها را کسانی که به "غنی احمدزی" این امیر خون آشام قرن ۲۱ خیرمقدم می گفتند، صادر نمودند.

دیده شود چه می شود!!!